

Вечер, сътворена от мигове и шепотни стихове

Среща на литературните клубове на Балчик и Каварна в кафене „Интелигент“. Фото: Н. Мирчев

С приповдигнато коледно настроение, в приятелска атмосфера, на 13 декември м.г. се състоя творческо-приятелска среща между членовете на балчишкия литературен клуб „Й. Кръчмаров“, с ръководител Н. Мирчев и техните братя и сестри по перо

от съседна нам Каварна. Сред непрекъснати весели закачки, остроумни реплики и заразяващ смях, всичко се потопи в атмосферата на взаимността. Така и на разбиха морската столица на Добруджа – Балчик или Каварна. Макар, че си имат „Ка-

лиакра в АРФГ“, но си нямат организиран литературен клуб. Може да си имат някакъв си рок фестивал, но си нямат Дните на класиката, нямат си международен музикален фестивал „Черноморски звуци“, нямат си международен фестивал на късометра-

жно кино и други културни изяви. Нека да си тачат „почетния мангал“ на Каварна, режисьора, „поета“ Андрей Слабаков, а ние да се радваме на новите почетни граждани на Балчик – Стефан Цанев, поет и драматург и Ивайло Петров (посмъртно). Може би няма да стигнат страниците на вестник „Балчишки телеграф“ и на вестник „Балчик“, взети заедно, затова се връщам към вечерта. В прочетеното и казаното от каварненските творци на литературата пролича един достоен и екстазен израз на преживяното от душите им и сърцата по острието на битието. Всичко огразено върху белия лист е изпълнено със съблжимна динамика и тематика, като стилъв разказ,

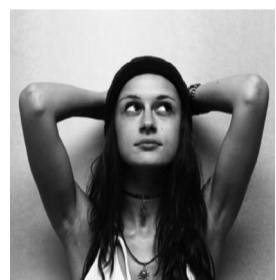
стих, афоризъм, епиграма, където изненадващо се появяват паузи за размисъл, неочаквани анжамбмани при словесното структуриране на думите. Ще започна с Керанка Далакманска, която в поредната си книга „Безсънни мигове“ споделя с нас: „Нощта прилича на душата – до края и не мога да достигна“. Книгата е с фантастични илюстрации с детайли от картините на Мина Малеева – увлечена в своя кръговрат не само от „тригълници, кръгчета, квадрати...“. Анна Томова със своите разкази показва как приятно трябва да въздействаш на читателя, като авторката оставя трайни следи в нашето съзнание с характерното си остроумие. Албена Алексиева отпраща своите нежни

послания към цялото човечество. Във всеки неин ред са изразени физическото и психическото и състояние, надежда и тревога, използвайки ритъма на свободния стих. Коста Ненов не напразно е бил обявен пред 5 години за „околийски поет №1“, това весело му напомни главната редакторка на в-к „Балчишки телеграф“ – Маруся Костова. Със своите афоризми и епиграми отрази неповторимите мигове от нашия живот с остроумни и оригинални рими. Дойде редът и на домакините – балчишките творци. Заработи и забоботи тежката артилерия на канонирите – Г. Йорданов – Гого, А. Анчев, Ц. Сивкова, В. Шалтев, Д. Георгиев, И. Ст. Павлов и др. А тържествения и сю-

блимен официален момент продължи в шахматния ни градски клуб. Там спектакълът продължи, където всичко беше открито и се приобщихме към традициите, създадени през вековете. Жалко, че гостите на издържаха на нашето темпо и си тръгнаха по-рано. Естествено е в такива случаи да продължим започнатото. Тук вече без импровизация „дегустаторите“ Г. Йовчев и Д. Георгиев уточниха авторитетно, че най-хубавата ракия е донесена от Стела Дакова и произведена от нейния сърцат съпруг Панко, един чист творчески миг, защото няма нищо по-съкровено от думите, където се крие мъдростта на философите и естествено на творците на изкуството...
Георги ЙОВЧЕВ

Още за „Химера за живот“ на Росица Траянова

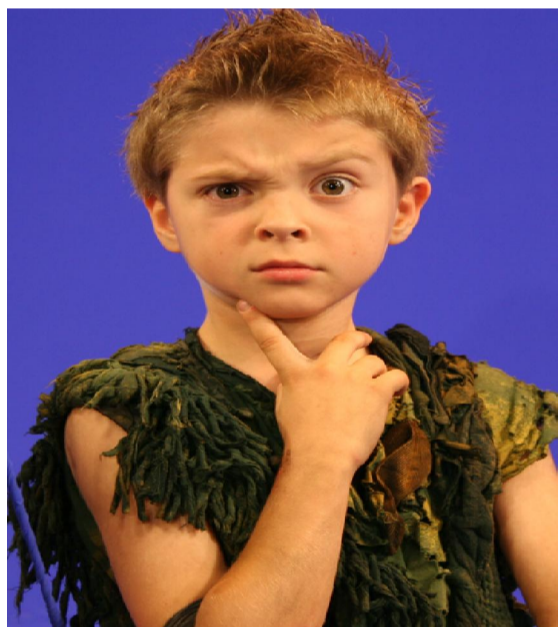
Големият български писател Й. Радичков казва: „Няма по-ласкаво за една книга от ръката на читателя, защото ръката на читателя, не би позволила да се натрупа прах върху корицата и.“ И нека не прозвучи претенциозно, но ръката на читателя, разтвори книгата „Химера за живот“ на Р. Траянова, не би спряла да разгръща страниците и, докато не стигне края. Защото ще бъде трогнат от младостта на авторката /тя е само на 18 години/ и нейната смелост да разкаже една вълнуваща история. Бъде заинтригуван от проблемите, до които храбро се докосва, проблеми, твърде актуални и трудно разрешими в съвременния свят. Ще бъде изненадан от посланията, отправени към читателите. Авторката, получила много поздравления и цветя, разказа творческата история на романа, започнат, когато е била на 16 години, говори за мотивите, за прототиповете на героите. Убедително и умно, тя отговори на зададените и от присъстващите въпроси, акцентирайки на

класната им ръководителка, приятели, роднини и почитатели на книгата. Сред официалните гости беше зам.-кметът по хуманитарните дейности Камелия Койчева с огромен букет по поръка на кмета на Добрич Детелина Николова. Хубаво впечатление направи присъствието на новоизбрания председател на ОбС Балчик Виктор Лучианов, както и представители на балчишките медии. Авторката, получила много поздравления и цветя, разказа творческата история на романа, започнат, когато е била на 16 години, говори за мотивите, за прототиповете на героите. Убедително и умно, тя отговори на зададените и от присъстващите въпроси, акцентирайки на

вярата си, че трагичната история на нейната героиня ще отрезви и ще повлияе на поведението на младите хора, подложени на предизвикателствата на живота и привлечени от лесния, лъскав материално богат живот; че ще бъде разбрана и отговорността на семейството, родителите и обществото за прекъснатата близост и главно духовна връзка между поколенията; че материалното благоденствие, постигнато на всяка цена, не прави щастлив духовно осакатения човек. С първия си роман „Химера за живот“ Р. Траянова дава надежда на читателите да очакват нови, вълнуващи творби. Пак според Радичков „Писателите са две категории: едните са хора, които се движат непрекъснато, за да бъдат забелязани; другите – заснали неподвижно, за да могат да наблюдават подвижния свят.“ Има основание да определим, че Росица Траянова е от втората категория. Мария АНДРЕЕВА

Балчишкото момче Сашко в ролята на Питър Пан

Малкият чаровник Александър Танев с вдъхновение изпълни главната роля на Питър Пан в мюзикъла „Питър Пан“, излъ-

чен от БНТ на 31 декември 2011 г. от 17.00 ч. В мюзикъла на П. Ч. Робинсън, създаден по мотиви на приказната книга Дж. М. Бари участваха най-талантливите деца на България, избрани чрез безкомпромисен кастинг на реалити шоу феномени. Трима от участниците са от Добричката област, а за гордост на Балчик, главната роля, на Питър Пан, момчето, което не иска да порасне, бе възложена и след двумесечен труд и

старание изпълнена от нашето 9-годишно балчишко момче, възпитаник на ОУ „Св. Св. Кирил и Методий“. Сашко пая и игра перфектно и неговото изключително представяне в мюзикъла със сигурност възхити всички, които са гледали спектакъла и с него са изпратили старата 2011 г. Браво, Сашко! Продължавай да развиваш музикалната си дарба и артистичен талант за радост на родители, учители и на балчишките почитатели на изкуството.
На добър час!
Б.Т./

Поклонение пред героя

На 20 декември група патриотично настроени бивши военнослужещи от запаса и резерва, както и граждани на Балчик, посетихме град Добрич. На този ден през 1943 г. загива поручик Списаревски, летец-изстребител, родом от Добрич. Отидохме да се поклоним на героя, загинал в защита на София, в въздушен бой с английските самолети. Списаревски – живата торпила. Горди от подвига на съгражданина си, ръководителите на Добрич кръщават улицата, на която е живял, на него – улица „Списаревски“.

Но след 9 месеца на стъпват други времена, появява друг вятър. За летците – изстребителите, които летяха с усмивка към смъртта, бе забранено да се пише и говори. Улицата в Добрич, на която е живял Списаревски и носи неговото име, е прекръстена на ул. „Народен съд“. Летците от орляците на обречените до чакват истинско признание за подвига на загиналите свои другари, приятели, колеги, летци-изстребителите. Героизмът на падналият в защита на София от английските бомбардировки е достоен за признание и възхита.

Поручик Списаревски загива на 20 декември 1943 г. във въздушен бой с англичаните над с. Долни Пасарел, Софийско. Посмъртно е произведен в чин полковник през 1992 г. Улицата, на която е живял в Добрич, отново носи неговото име. В началото на улицата, на една от сградите, е поставен барелеф на Списаревски, изработен от запасния майор П. Кабакчиев. На малката площадка пред барелефа

на фелдфебел летец-изстребител Симеон Кирилов Михайлов родом от Балчик, загинал на 10 януари 1944 г. в с. Мало Бучино, Софийско в защита на София. Посмъртно произведен в чин капитан от 14.10.1993 г. със заповед К-684. Запалихме му свещи и се поклонихме пред подвига му. Да не забравяме героите, загинали в защита на родината ни. Поднесохме цветя на паметното място в Авиобаза Балчик, където се поклонихме на всички загинали, сред които и загиналия на 20 декември Владислав Вълчев. Благодарност към Наско и Пламен, собственици на хотел „Лотос“, че ни предоставиха безвъзмездно автобуса си и можахме да проведем мероприятията си.
Организатор Мильо ЙОВЧЕВ – старият войн

Благодарност (и още нещо)

Бих искал да използвам страниците на вестник „Балчишки телеграф“, за да изразя своята искрена благодарност към г-жа Цонка Делева, рехабилитатор към физиотерапията в ДКЦ – Балчик. В края на миналата година ми се наложи провеждането на физиотерапевтични процедури. Бях приятно изненадан от любезното отношение и професионалното старание от нейна страна.

И такава беше поведението и към всеки един от пациентите. Неслучайно един от тях сподели, че отношението на лекуващия към пациента е 50% от лечението. Със съжаление трябва да призная, че подобно отношение не се среща твърде често. Но от друга страна е изключително подло да се използват проблемите в здравеопазването, за да се организира насъскването

на пациентите срещу лекарите – изобщо срещу медицинския персонал. Тази порочна практика се прилага целенасочено в различни обществени сфери. Най-отвратителната и проява е насъскването на етническа основа вече повече от 20 години. На български срещу турци и цигани и обратно – на принцип „разделяй и владей“. Но това вече е друга тема.
Никола ГУНЧЕВ

